

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. Първомай, 17.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЪРВОМАЙ в публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Радиана В. Хаджикирева

при участието на секретаря Венета Ж. Хубенова
като разгледа докладваното от Радиана В. Хаджикирева Административно наказателно дело № 20225340200075 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 36-0000130/10.03.2022 г., издадено от Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – Пловдив, с което на П. Я. П. на основание чл. 178а, ал. 7, т. 1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 43, т. 2, б. „б“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства на МТИТС.

С жалбата се навеждат съображения за отмяна на наказателното постановление поради неправилност и незаконосъобразност. Възразява, че не било доказано извършването на вмененото във вина на жалбоподателя нарушение. Изводът на актосъставителя бил изграден единствено въз основа на видеозапис, като не следвало да се приеме за безспорно доказано, че е невъзможно проверките да бъдат извършени, без да е заснето от видеонаблюдението. Счита, че били допуснати и съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН. Същият бил предварително изготвен и поднесен за запознаване и подпис на жалбоподателя. Това ограничавало правото му на защита, тъй като имал право да участва в изготвянето му и да се увери, че е издаден именно от соченото като актосъставител лице. Твърди се, че жалбоподателят бил наказан за нарушение на чл. 43, т. 2, б. „б“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г., което не кореспондира на приложената санкционна разпоредба на чл. 178а, ал. 7, т. 1 ЗДвП. По тези съображения е направено искане да бъде отменено обжалваното наказателно постановление. При условията на евентуалност, моли да бъде прието, че се касае за маловажен случай, като се приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител. Приложено е писмено становище, в което са изложени съображения за правилност и

законосъобразност на наказателното постановление, като се прави искане същото да бъде потвърдено.

Съдът, като съобрази доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирана страна, против акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

От фактическа страна съдът установи следното:

По повод сигнал от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – Пловдив била сезирана да извърши проверка на контролно-технически пункт „Бодрос Авто 2014“ ЕООД с разрешение № 1645 за извършване на периодични прегледи за проверка на техническото състояние и изправност на пътни превозни средства, който се намирал в ***. Поради това свидетелят К. С. К. – инспектор в Отдел „Контрол“ към РД „АА“ – Пловдив, прегледал видеозаписа, предоставен му от ИА „АА“, като установил, че на 02.02.2022 г., около 09:23 ч. в посочения пункт за годишни технически прегледи се явил за преглед лек автомобил ВАЗ 21214 с рег. № ***, от категория М1G, собственост на Д. И. И.. Комисията (в състав: П. П. – председател, и Т. П.а – член) пристъпила към извършването на годишен технически преглед на автомобила. За целта последният бил придвижен над канала. Свидетелят констатирал още, че жалбоподателят П. Я. П. като председател на комисия, която извършвала периодични технически прегледи в горепосочения пункт, не следил за качественото и пълнообемно провеждане на техническия преглед от страна на техническия специалист Т. Б. П.а, като допуснал последната да не извърши проверка на техническото състояние на лекия автомобил при спазване на изискванията на т. 2 – кормилно управление и т. 5 – оси, колела, гуми и окачване от таблицата към Приложение № 5, част I от Наредба № Н-32/16.12.2011 г. на МТИТС. Лекият автомобил нито бил повдигнат с подежник, нито техническият специалист Т. Б. П.а слезла в канала под автомобила, от където единствено би могла да провери техническата изправност на тези елементи. За извършения преглед бил издаден протокол № 27844761/02.02.2022 г. със заключение: „Допуска се да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване“.

Поради това на 16.02.2022 г. свидетелите К. К. и Б. И. посетили процесния технически пункт. Техническият специалист и председателят на комисията били поканени за запознаване със записа, след което свидетелят К. съставил АУАН с № 316234 от 16.02.2022 г. срещу П. Я. П. за нарушение на чл. 43, т. 2, б. „б“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства. АУАН бил съставен в присъствието на жалбоподателя и подписан от него, като той отразил, че има възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН жалбоподателят депозирал и писмени възражения. Въз основа на същия акт било издадено обжалваното наказателно постановление.

Описаната фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите К. К. и Б. И., от писмените доказателства по делото – АУАН, протокол от извършен периодичен преглед за техническа изправност на ППС № 27844761/02.02.2022 г., оправомощителна заповед, от вещественото доказателство – компактдиск, предявен на страните в хода на съдебното следствие.

Разпитан в съдебно заседание, свидетелят К. подробно разказва какво е установил след прегледа на записите от задължителното заснемане, как е иницирирана

проверката, както и как се извършва оглед на съответните компоненти. Показанията на двамата свидетели съдът намира за обективни, логични, непротиворечиви и в пълно съответствие с останалите доказателства, поради което им дава вяра.

Също така съдът изгради фактическите си изводи и въз основа на представения видеозапис на техническия преглед. В тази връзка е необходимо да се посочи, че в чл. 41 ЗАНН са уредени веществените доказателства, като е предвидено, че при констатиране на административни нарушения актосъставителят може да изземва и задържа веществените доказателства, свързани с установяване на нарушението. Материалният носител, на който са записани видеофайловете, представлява именно такова веществено доказателство, тъй като върху него има „следи от нарушението“, т. е. има записани видеофайлове, чието съдържание обективира извършването на конкретно административно нарушение – аргумент от чл. 109 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН. В случая видеозаписите са направени от камери, предварително поставени на посочения пункт и то от самия собственик съгласно ЗДвП и Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС, поради което могат да бъдат доказателствено средство в административнонаказателния процес. Следователно в тези случаи е налице запис на регламентираното предаване в реално време на извършения технически преглед към информационните масиви на ИА „АА“ и доколкото той съдържа информация, относима към основния факт на доказване в производството, може и трябва да бъде ценен.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Съдът след запознаване с приложените по дело АУАН и НП намира, че съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като материалната компетентност на административнонаказващия орган се установява от представената Заповед № РД-08-30/24.01.2020 г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, а тази на актосъставителя следва от разпоредбата на чл. 189, ал. 1 ЗДвП, съгласно която актовете се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, между които е и Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ при изпълнение на функцията по контрол дейността на лицата, получили разрешение по реда на чл. 148 ЗДвП да извършват периодичен преглед за техническа изправност на регистрираните пътни превозни средства по силата на чл. 166, ал. 1, т. 2 ЗДвП. При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до опорочаване на административнонаказателното производство по налагане на санкция на жалбоподателя. В тази връзка недоказани останаха твърденията, че АУАН бил предварително изготвен и поднесен за запознаване и подпис на жалбоподателя. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 43 ЗАНН и не създава неяснота относно нарушението, която да ограничава правото на защита на жалбоподателя и да пречатства правото му по чл. 44, ал. 1 ЗАНН в седемдневен срок от съставяне на акта да направи и писмени възражения по него. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл. 57 ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя. Спазени са и сроковете по чл. 34 ЗАНН. Актът за установяване на административно нарушение е съставен преди да е изтекла една година от извършване на нарушението, така както изисква разпоредбата на чл. 34, ал. 1 ЗАНН, а НП – в шестмесечния срок от съставяне на акта съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 3 ЗАНН. Предвид изложеното, съдът приема, че в случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като

при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство.

При гореописаната фактическа обстановка съдът намира, че правилно е приложен и материалният закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 43, т. 2, б. „б“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. председателят на комисията, която извършва периодичен преглед за проверка на техническата изправност на ППС, следи за качествено и пълнообемното провеждане на периодични прегледи на ППС от страна на техническия специалист, като не допуска извършването на периодичен преглед на ППС в нарушение на изискванията за извършване на периодичните прегледи, определени в Наредбата. Предвиден е специален състав на допустителство, за което е налице санкция по отношение на лице с качество „председател на комисия“, за това, че не е упражнил достатъчно контрол върху друго, подчинено нему лице (технически специалист), който в дадения случай е извършил конкретно нарушение на изискванията при провеждане преглед на ППС. От своя страна, разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от цитираната наредба предвижда, че периодичните прегледи на ППС следва да се извършват при спазване на методиката по Приложение № 5. В тази връзка сочените за неизпълнени правила от Приложение 5 на Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. съдържат различните изисквания, които следва да се спазват при технически преглед, като в т. 2 са разписани методите за установяване на нередности, свързани с кормилното управление, а в т. 5 – тези за оси, колела, гуми и окачване.

Вземайки предвид изложеното, съдът намира, че жалбоподателят П. Я. П. като председател на комисия, която извършва периодични технически прегледи, е допуснал техническият специалист Т. Б. П.а да не осъществи дейностите, задължителни при извършване на преглед на ППС, касаещи т. 2 – кормилно управление, и т. 5 – оси, колела, гуми и окачване, съгласно Приложение 5 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. В тази връзка, за да се установи състоянието на кормилното управление и осите, колелата, гумите и окачването, следва ППС да се постави над канал или върху подежник с цел да се огледат и проверят тези компоненти от техническия специалист. В случая ППС нито е повдигнато с подежник, нито техническият специалист е слязла в канала под автомобила, от където единствено би могла да провери техническата изправност на тези елементи. Необходимо е да се отбележи, че ирелевантно по отношение факта на констатиране на нарушението се явява възражението на жалбоподателя, че от видеозаписа не се установява края на проверката. В тази насока след обстоен преглед се изяснява, че двата записа показват от различен ъгъл помещението, където се извършва техническият преглед на превозните средства, което позволява да се проследят действията на техническия специалист във всеки един момент от провеждане на техническия преглед на автомобила. От видеозаписите се установява, че ясно се разграничават действията на проверяващия. В разглежданата хипотеза за продължителен период от време (от 09:42 ч. до 09:53 ч.) процесният автомобил е позициониран над жълтото приспособление в канала, което съставлява крик, с помощта на който трябва да се повдигне, за да се провери за хлабини в кормилното управление, окачването, осите и колелата. На този етап по отношение на автомобила не се извършват никакви проверки – ясно се вижда, че техническият специалист не слиза в канала под автомобила. Тъй като провеждането на техническия преглед има определена последователност предвид спецификата на проверяваните елементи на автомобила и тези дейности се е изисквало да се осъществят точно в този

момент, е нелогично твърдението на жалбоподателя, че тази проверка е извършена по-късно. Видеозаписите предоставят възможност да се проследи процесът на извършване на техническия преглед в момента, когато автомобилът е по средата на канала, поради което неоснователно е възражението, че е възможно част от правнорегламентираните действия да са били изпълнени извън периода на заснемане. Прави впечатление и че жалбоподателят навежда тези доводи хипотетично, без да поддържа, че реално са били извършени тези проверки.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че в АУАН и НП са конкретизирани съставомерните факти и е указано ясно кои от изискванията за извършване на периодичен преглед на пътно превозно средство не са спазени, а именно – не е била извършена проверка по Приложение № 5, част I, т. 2 – кормилно управление и т. 5 – оси, колела, гуми и окачване от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. Причината, че точки 2 и 5 от таблицата към Приложение № 5 са посочени общо и не е визирано конкретно действие е, че в случая реално не е бил проверен нито един от компонентите на кормилното управление и на оси, колела, гуми и окачване на МПС, визирани в таблицата, тъй като се доказва, че техническият специалист изобщо не е слязъл в канала на техническия пункт, за да извърши преглед на ходовата част и кормилното управление на лек автомобил ВАЗ 21214 с рег. № ***.

Поради всичко изложено, съдът намира, че с поведението си жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 43, т. 2, б. „б“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства на МТИТС, тъй като на процесните дата и място като председател на комисия, която извършва периодични технически прегледи, в контролно технически пункт „Бодрос Авто 2014“ ЕООД не следил за качествено и пълнообемно провеждане на техническия преглед от страна на техническия специалист Т. Б. П.а, като допуснал да не извърши проверка на техническото състояние на лек автомобил ВАЗ 21214 с рег. № *** при спазване изискванията, определени в Приложение 5, част I, т. 2 – кормилно управление и т. 5 – оси, колела, гуми и окачване.

Съдът приема, че в случая не се констатира основания за приложение на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Конкретно установеното нарушение, както и обстоятелствата по същото разкриват една степен на обществена опасност на деянието, типична за общия случай на нарушения от този вид. В конкретната хипотеза видът на нарушението и всички по-горе обсъдени обстоятелства по неспазване на изискванията за извършване на периодичен технически преглед и то на кормилно управление, оси, колела, гуми и окачване правилно са мотивирали наказващия орган да не приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Това е така, тъй като макар и да липсват причинени с извършеното деяние вреди, то е налице сериозно накърняване на правилата, свързани с участието на автомобилите в движението по пътищата, включително и тези с безопасността на останалите участници в движението. В този смисъл всяко нарушение на изискванията за такава дейност крие висока потенциална опасност за неограничен брой лица, поради което и се характеризира като такова с висока степен на накърняване на обществените отношения.

При разглеждане на въпроса за съответствието на наложеното наказание с тежестта на нарушението, следва да се има предвид, че съгласно приложимата санкционна разпоредба на чл. 178а, ал. 7, т. 1 ЗДвП за процесното нарушение е предвидено административно наказание – глоба в размер на 1 500 лв. В случая законодателят е предвидил наказание, без да предоставя възможност на наказващия орган да индивидуализира същото в определени граници. Санкционната разпоредба е

приложена правилно, поради което следва изводът, че така наложеното наказание отговаря на тежестта на установеното нарушение.

Предвид всичко горепосочено, съдът счита, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, като наложеното му наказание е правилно индивидуализирано, поради което и атакуваното наказателно постановление следва да се потвърди.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, РС Първомай

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 36-0000130 от 10.03.2022 г. на Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – Пловдив, с което на П. Я. П., ЕГН: *****, адрес: ***, на основание чл. 178а, ал. 7, т. 1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 43, т. 2, б. „б“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства на МТИТС.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд Пловдив в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

РХ/ВХ

Съдия при Районен съд – Първомай: _____(п)_____